

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Princeps Christiano-Politicus Septem donis Spiritus sancti
instructus Anno M.DC.LVI.**

Faust, Reinhard

Herbipoli, 1667

Caput I. Principis Christiano-Politicis Pietas.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55326)

82 (179) 28

DISCURSUS

S E X T U S.

DE

PIETATE,

Sexto S. Spiritus dono.

Pietas autem ad omnia utilis est.

Tim. 4.

CAPUT I.

*Principis Christiano-Politici
Pietas.*

TOta ratio status, quæ Sa-
pientiam, prudentiam-
que regit, quæ Principi
famulatur, quæ regni de-
fectus omnes, instrumentique
ruditatem supplet, pietas est:

H 6

Nee

480 DISCURSUS VI.

Nec tam populus multus, quàm
Dei cultus firmat augetque re-
gnum. Moyſes, Joſue, David,
cùm pii pro religione pugnâ-
runt, regna vicerunt: ipſa ho-
ſtium infidelitas & crudelitas,
ipſa ducum perfidia piis Princi-
pibus victorias conceſſerunt:
Eſt nimirum vir ille obediens,
qui loquitur victorias, pius in
Deum Princeps. Tutiffima &
certiffima ars reip. gubernandæ
& exaltandæ eſt religio ejusque
uſus. Qui vera pietate Numen
non colit, mala, quibus affligi-
tur, impietati ſuæ adſcribat; for-
tunam omnem moderatur pie-
tas; inviolabile cum ea fœdus fe-
rit: Si aliam rationem ſtatus,
quàm religionem, cum fortuna
conjun-

conjunxeris, exponet te statum-
 que tuum casui & ludibrio. Ma-
 crinus Cæsar maluit felix, quàm
 pius audire ; indignata ex hoc
 fortuna cum detubito infeli-
 cem ostendit. Est enim insolenti
 felicitati inimica, pietati juncta,
 vel fidissima, vel certè fideliter
 propitia. Unde resp. ejusq; ele-
 ctum instrumentum Princeps
 pietate, cultuque sese erga sum-
 mum rerump. autorem & for-
 tunæ moderatorem accommo-
 det, nisi abjici velit, oportet: sit
 pius & religiosus, etiam cum ex-
 cessu. Nam in nullo, nisi in impe-
 rante excessus, isque solùm in
 religionis ardore permittitur: Si
 hinc ab imperita multitudo
 civiliter imprudens habeatur,

182 DISCVRSVS VI.

omni laude superior humanæ
calliditatis estimationem & cen-
suram civilis imprudentiæ vili-
pendet, atque solâ pietate con-
tra Dei rebelles & perfidos tur-
barum seminatores armabitur.
Impius esse nō debet Princeps,
atque ut se, suosque servet hac
in mortalitate innoxios, & in al-
tera vita beatos, & esse, & videri
pius debet. Pietate, tanquam fi-
liâ justitiæ principe, Deum, ut
summum parentem veneran-
do, proximum sive socium, sive
subditum æquitate & benevo-
lencia colendo, æternam obti-
nebit felicitatem. Hanc igitur
colat; eâ enim major virtus est
nulla: patriam ab igne vindicat,
patrem per ignem portat, vitam
pro

pro Deo ponit. Quid dicam amplius? læsa non lædit, impetita non mordet, prodita non prodit, decepta non decipit, etiam victa victrix est. Si cæteræ virtutes admirationem merentur, pietas sanè meretur amorem. Præterquam enim quòd sit fundamentum virtutum, est quoque ex benignæ mentis dulcedine omnium gratissima auxiliatrix, & divini cultus religiosissima observatrix, quâ sublata fides humani generis, societas, ipsaque justitia virtus excellentissima tollatur, necesse est. Quid enim justitia, quid fortitudo, quid prudentia sine pietate aliud est, quàm crudelitas, tyrannis, carnificina, rationis præcipi-

capitania , & mentis everfio.
 Pietatem qui negligit, nihil veri
 de homine retinet, qui eam pre-
 terit vel proterit , regnum fla-
 tumque fuum evertit.

CAPUT II.

Pietatis Amplitudo.

Pietas & fulcrum , & basis est
 Imperiorum, longè fortior,
 quàm opes, industria, exercitus.
 Nam sine pietate animus, con-
 filium, cura, curia & aula inani-
 ma sunt. Sine pietate miles iner-
 mis, consultor ignarus, exercitus
 excors est. Aula Theodosii, ut
 Gymnasium pietatis , à multis
 celebrata fuit. Honorii à multis
 tyrannis pietatis exercitium li-
 bera-